

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Gheorghe Străisteanu împotriva lui Vasile Grozavu

(constatarea încălcării dreptului la prezumția nevinovăției și a dreptului de a nu fi supus tratamentelor degradante, precum și repararea prejudiciului moral cauzat)

împotriva deciziei din 12 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru,

Dosarul nr. 2ra-838/25

PIGD Nr. 2-19183177-01-2ra-01122025

Recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. I. Potînga)
Curtea de Apel Centru (jud. V. Arhip, N. Ghedrovici, D. Corlăteanu)

22 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Gheorghe Străisteanu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 15 noiembrie 2019, Gheorghe Străisteanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Grozavu privind constatarea încălcării dreptului la prezumția nevinovăției și a dreptului de a nu fi supus tratamentelor degradante, precum și repararea prejudiciului moral cauzat.

2. În motivarea cererii, reclamantul a indicat că, la 30 iulie 2019, Vasile Grozavu, care se prezintă drept „jurnalist”, a publicat pe internet mai multe scrisori deschise prin care l-a acuzat de comiterea unor infracțiuni și contravenții, numindu-l „bandit”, „criminal” și „penal”, răspândind cu bună știință informații false și defăimătoare.

3. Reclamantul a menționat că a fost nevoit să depună o plângere la IP Buiucani, solicitând tragerea la răspundere contravențională a lui Vasile Grozavu în temeiul art. 70 din Codul contravențional.

4. La 5 august 2019, agentul constatat din cadrul IP Buiucani a întocmit în privința lui Vasile Grozavu procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI04893700, aplicându-i o amendă în mărime de 2 400 lei.

5. Potrivit reclamantului, prin acest act juridic irevocabil s-a constatat că, în urma acțiunilor ilegale ale pârâtului, Gheorghe Străisteanu a fost supus unor tratamente degradante, fiind umilit și înjosit public, precum și acuzat de comiterea mai multor infracțiuni. Acesta a susținut că a suferit prejudicii morale și psihice, manifestate prin anxietate, stres, neliniște, perturbarea vieții cotidiene, disconfort emoțional, imposibilitatea de a se bucura de modul obișnuit de viață, precum și sentimente de frustrare, nedreptate și umilință, estimând prejudiciul moral la suma de 5 000 lei.

6. La 23 septembrie 2019, reclamantul a expediat pârâtului o somație prin care a solicitat repararea benevolă a prejudiciului material și moral cauzat, însă nu a primit niciun răspuns, motiv pentru care a sesizat instanța de judecată cu prezenta acțiune.

7. Totodată, reclamantul a susținut că prejudiciul moral și material suferit se află în legătură directă cu acțiunile ilegale ale lui Vasile Grozavu, care ar fi ignorat în mod intenționat prevederile legislației privind comportamentul în locurile publice și ar fi depășit limitele legale prin răspândirea informațiilor defăimătoare.

8. Acesta a mai susținut că prejudiciul moral estimat la 5 000 lei este inferior sumelor acordate de CtEDO în cauze similare împotriva Republicii Moldova și că suferințele sale s-au manifestat prin stres, anxietate, afectare sufletească, descurajare, limitarea posibilității de a se bucura de viață și alte trăiri negative.

9. De asemenea, reclamantul a afirmat că suferă în continuare din cauza acțiunilor pârâtului, invocând amenințări, injurii, șantaj, umilire, suferințe psihice și fizice, stres, afectare morală și dificultăți în viața personală și profesională.

10. Suplimentar, acesta a menționat că a luat cunoștință de referința depusă de pârâtul Vasile Grozavu și consideră că probele anexate de acesta nu au relevanță pentru cauza examinată și urmăresc inducerea în eroare a instanței de judecată.

11. Prin referința depusă, Vasile Grozavu a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. (f.d. 52–56)

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

12. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 noiembrie 2024, s-a respins acțiunea depusă de Gheorghe Străisteanu, ca fiind neîntemeiată

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

13. La 27 noiembrie 2024, Gheorghe Străisteanu a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 26 noiembrie 2024, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

14. Prin decizia Curtea de Apel Centru din 21 noiembrie 2025, a fost respins apelul declarat de Gheorghe Străisteanu și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 noiembrie 2024.

15. Instanța de apel a reținut că, potrivit materialelor cauzei, la 30 iulie 2019, Vasile Grozavu a publicat pe internet mai multe scrisori deschise prin care l-a acuzat pe Gheorghe Străisteanu de comiterea unor infracțiuni și contravenții, utilizând expresii precum „bandit”, „criminal” și „penal”, precum și răspândind informații pe care reclamantul le-a considerat false și defăimătoare. Totodată, s-a constatat că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 04893700 din 5 august 2019, Vasile Grozavu a fost sancționat contravențional pentru calomnie.

16. Instanța de apel a constatat însă că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 14 martie 2022, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2023, procesul-verbal contravențional menționat a fost declarat nul, cu încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenționale. În acest context, instanța a reținut că nu exista un act juridic definitiv care să confirme caracterul ilicit al faptelor imputate lui Vasile Grozavu.

17. Raportând circumstanțele cauzei la prevederile art. 21 din Constituția Republicii Moldova, art. 8 alin. (1) Cod de procedură penală, precum și art. 43, art. 19, art. 21, art. 1998 și art. 2036 Cod civil, instanța de apel a apreciat drept legală și întemeiată soluția primei instanțe privind respingerea acțiunii formulate de Gheorghe Străisteanu referitoare la constatarea încălcării dreptului la prezumția nevinovăției, a dreptului de a nu fi supus tratamentelor degradante și repararea prejudiciului moral.

18. Instanța de apel a respins argumentele apelantului privind pretinsa încălcare a dreptului la prezumția nevinovăției, reținând că acest drept reprezintă o garanție procesuală fundamentală, protejată de legislația națională și internațională, iar reclamantul nu a demonstrat existența unei încălcări care să atragă răspunderea civilă a pârâtului. Totodată, instanța de apel a respins ca neîntemeiate pretențiile privind pretinsa supunere la tratamente degradante, constatând că reclamantul nu a prezentat probe suficiente care să confirme existența unor tratamente inumane sau degradante în sensul art. 3 CEDO. Instanța a reținut că sancționarea contravențională a lui Vasile Grozavu a vizat exclusiv presupusa calomnie, și nu încălcarea prezumției nevinovăției sau aplicarea unor tratamente degradante.

19. Totodată, instanța de apel a constatat că reclamantul, deși a invocat caracterul defăimător al informațiilor răspândite de Vasile Grozavu, nu a solicitat dezmințirea acestora în condițiile Legii nr. 64/2010 privind libertatea de exprimare. Instanța a subliniat că simpla invocare a unor afirmații pretins defăimătoare, în lipsa exercitării mecanismelor legale specifice de apărare a onoarei și demnității, nu putea constitui temei suficient pentru admiterea acțiunii privind repararea prejudiciului moral.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

20. La 18 noiembrie 2025, Gheorghe Străisteanu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

21. În motivarea recursului, recurentul a susținut că instanțele de judecată au apreciat eronat probele administrate și au aplicat greșit normele de drept material și procedural, respingând neîntemeiat pretențiile privind încălcarea dreptului la prezumția nevinovăției, a dreptului de a nu fi supus tratamentelor degradante și repararea prejudiciului moral cauzat prin răspândirea informațiilor defăimătoare.

22. Totodată, recurentul a invocat încălcarea prevederilor Codului civil, ale Legii nr. 64/2010 privind libertatea de exprimare, precum și a dispozițiilor constituționale și convenționale privind protecția onoarei, demnității și reputației profesionale, solicitând încasarea prejudiciului material și moral, obligarea pârâtului la dezmințire publică și prezentarea scuzelor.

23. În susținerea poziției sale, recurentul a invocat jurisprudența CtEDO și a Curții Supreme de Justiție referitoare la protecția onoarei, demnității și reputației profesionale, precum și la repararea integrală a prejudiciului moral în cazul încălcării drepturilor personalității.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

24. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

25. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

26. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

27. Art. 433 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1).”

28. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

29. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată reține că decizia contestată a fost notificată recurentului la data de 25 noiembrie

2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 18 noiembrie 2025, anterior notificării, fiind astfel depusă în termenul prevăzut de lege.

30. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

32. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

33. De altfel, motivele de casare, invocate în recurs, se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea contrară jurisprudenței uniforme, caracterul arbitrar sau aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Gheorghe Străisteanu, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse anterior în apel și în instanța de fond, care au fost analizate de către instanța de apel, fiind apreciate în mod corespunzător.

35. Privite prin prisma motivării instanței de apel, argumentele recursului nu identifică erori de drept în raționamentul Curții de Apel, ci tind să provoace o nouă examinare a fondului litigiului. Instanța de apel a răspuns tuturor criticilor esențiale formulate în apel, a analizat probele administrate și a expus motivele pentru care a apreciat că reclamantul nu a demonstrat încălcarea prezumției nevinovăției, existența unui tratament degradant ori temeiurile pentru acordarea despăgubirilor solicitate. În aceste condiții, criticile formulate în recurs nu răstoarnă considerentele hotărârii atacate, ci reprezintă o reiterare a argumentelor deja examinate și motivate de instanța de apel.

36. Deși, dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument,

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

37. La fel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor.

38. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

39. În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

40. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Gheorghe Străisteanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, și drept urmare, este inadmisibil.

41. În conformitate cu art. 433 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, art. 440 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Gheorghe Străisteanu.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Gheorghe Stratulat